

De aanduiding als watergevoelig openruimtegebied doet geen afbreuk aan de definitief verleende stedenbouwkundige vergunningen of omgevingsvergunningen voor stedenbouwkundige handelingen. De aanduiding als watergevoelig openruimtegebied heft echter wel de bestemming, vastgelegd in het geldende plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan op.

Voor eventuele bestaande constructies die liggen binnen aangeduide gebieden, gelden de regels van de VCRO met betrekking tot de zonevreemde basisrechten.

Onbebouwde delen van niet-vervallen verkavelingsvergunningen of omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden die liggen binnen de perimeter van een watergevoelig openruimtegebied vervallen van rechtswege.

Ook principiële akkoorden die afgegeven werden voor gronden die binnen de perimeter van een watergevoelig openruimtegebied liggen, vervallen van rechtswege.

**De bijkomende informatieplicht treedt in werking 14 dagen na de publicatie van de eerste lijst van watergevoelige openruimtegebieden.**

### 3. Quo vadis?

Op de valreep, net vóór de integrale inwerkingtreding van het Omgevingsvergunningsdecreet op 1 januari 2018, is de Codextrein op 20 december 2017 gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*.

Dit betekent groen licht voor de langverwachte vereenvoudiging van het omgevingsrecht.

De Codextrein voert een hele reeks wijzigingen door in het omgevingsrecht, de ene al ingrijpender dan de andere.

Specifiek op vergunningsniveau dient de notariële praktijk onder meer rekening te houden met de volgende relevante wijzigingen:

- (i) de beperkte beroepsmogelijkheid;
- (ii) de gewijzigde regeling inzake het as-builtattest;
- (iii) de afgeslankte verkavelingsvergunningsplicht; en
- (iv) de uitbreiding van de notariële informatieplicht met de verplichte aanduiding van de watergevoelige openruimtegebieden.

#### Notariële praktijk

De voormelde wijzigingen zijn van rechtstreeks belang voor de notariële praktijk en dienen, behalve voor wat betreft de uitbreiding van de notariële informatieplicht, te worden gerespecteerd vanaf 30 december 2017. De nieuwe notariële informatieplicht zal pas in werking treden 14 dagen na de publicatie van de eerste lijst van watergevoelige openruimtegebieden.

De praktijk zal dienen uit te wijzen of de nieuwigheden op vergunningsniveau werkelijk een vereenvoudiging van het omgevingsrecht zullen inhouden.

## Internationaal privaatrecht

# De Europese Verordeningen inzake relatievermogensstelsels: de “*I dos en don'ts*”

Laura GOOSSENS<sup>1</sup>, advocaat Tiberghien Advocaten, deeltijds assistent Rector Roger Dillemans Instituut Familiaal vermogensrecht KU Leuven

### I. Inleiding

In juni 2016 werden de Europese Verordeningen 2016/1104 inzake de vermogensrechtelijke gevolgen van geregistreerde partnerschappen<sup>2</sup> en 2016/1103 inzake huwelijksvermogensstelsels<sup>3</sup> aangenomen. Ze harmoniseren de bevoegdheid, het toepasselijke recht

<sup>1</sup> Met bijzondere dank aan Professor Em. Walter Pintens.

<sup>2</sup> Verordening (EU) 2016/1104 van de Raad van 24 juni 2016 tot uitvoering van de nauwere samenwerking op het gebied van de bevoegdheid, het toepasselijke recht en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen op het gebied van vermogensrechtelijke gevolgen van geregistreerde partnerschappen, *Pb.L.* 8 juli 2016, L 183/30 (hierna GPVo).

<sup>3</sup> Verordening (EU) 2016/1103 van de Raad van 24 juni 2016 tot uitvoering van de nauwere samenwerking op het gebied van huwelijksvermogensstelsels, *Pb.L.* 8 juli 2016, L 183/1 (hierna HuwVo).

en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen en authentieke akten van gehuwde echtparen en koppels, die hun partnerschap conform de wettelijke vereisten registreerden. Aangezien ongeveer 12,5 % van de huwelijken in de EU een internationaal karakter kent, zijn voornoemde verordeningen wenselijk.<sup>4</sup> Bij gebreke aan een overkoepelend kader, was een harmonisatie echter ook noodzakelijk.<sup>5</sup> De Commissie motiveert als volgt. Een Grieks-Hongaars koppel huwt in Griekenland en blijft er gedurende drie jaar woonachtig, waarna het verhuist naar Hongarije. Twee jaar later is de liefde over. Het Griekse internationaal privaatrecht knoopt aan bij de eerste gewone verblijfplaats. De laatste gemeenschappelijke verblijfplaats vormt echter het relevante criterium onder Hongaars recht. De verordeningen trachten een rechtszeker kader aan te reiken in dergelijke conflictsituaties.<sup>6</sup> Ze treden in werking op 29 januari 2019.

## II. Toepassingsgebied

### Artt. 81, lid 3 en 328, lid 1 VWEU

*Rechtsgrond.* De artikelen 81, lid 3 en 328, lid 1 VWEU vormen de wettelijke basis voor de verordeningen. Bij gebrek aan unanimiteit in de Raad, werkte een aantal Europese lidstaten nauwer samen om de vooropgestelde doelstelling te bereiken. Deze intentie vertaalt zich in een Europa met twee snelheden en dus een beperkter territoriaal toepassingsgebied. België, Bulgarije, Cyprus, Duitsland, Finland, Griekenland, Frankrijk, Italië, Kroatië, Luxemburg, Malta, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Slovenië, Spanje, Tsjechië en Zweden nemen deel.<sup>7</sup>

### Personele toepassingsgebied

*Ratione personae.* De verordeningen zijn van toepassing op echtgenoten en personen, die conform de wettelijke vereisten hun partnerschap hebben geregistreerd. Hoewel het begrip “huwelijk” niet wordt gedefinieerd, verduidelijkt artikel 3, lid 1 a GPVo het geregistreerd partnerschap als volgt: “de regeling inzake het samenleven van twee personen die bij wet is vastgesteld, waarvan registratie bij dezelfde wet verplicht is en die voldoet aan de bij die wet voor zijn totstandbrenging vastgestelde vormvereisten”.<sup>8</sup> Het personele toepassingsgebied van de harmonisatiemaatregelen strekt zich dus niet uit tot personen die feitelijk samenwonen.

De verordeningen zijn in beginsel geslachtsneutraal opgesteld.<sup>9</sup> De voorvraag die peilt naar de geldigheid en de erkenning van het huwelijk of het geregistreerde partnerschap wordt evenwel aan het nationale recht overgelaten.<sup>10</sup> Bijgevolg bestaat het risico dat een rechter van een lidstaat, die het huwelijk of het partnerschap tussen personen van hetzelfde geslacht niet kent, de toepassing van de verordeningen weigert op grond van de openbare orde-exceptie.<sup>11</sup>

### Materiële toepassingsgebied

*Ratione materiae.* Onder het materiële toepassingsgebied van de verordeningen ressorteren huwelijks- en samenwoningsvermogensstelsels met grensoverschrijdende gevolgen.<sup>12</sup> Artikel 3, lid 1, a HuwVo bakent ‘huwelijksvermogensstelsel’ af als: “het geheel van regels betreffende de vermogensrechtelijke betrekkingen die, ten gevolge van het huwelijk of de ontbinding daarvan, tussen de echtgenoten onderling en tussen de echtgenoten en derden bestaan”.<sup>13</sup> De bepalingen van het primaire stelsel vallen onder het toepassingsgebied, voor zover ze een vermogensrechtelijke weerslag kennen.<sup>14</sup> Ingevolge overweging 18 bestrijkt het toepassingsgebied zowel de regels omtrent de samenstelling van de vermogens en de werking van het stelsel als de vereffeningwijze. Schenkingen tussen echtgenoten worden niet langer van het toepassingsgebied uitgesloten.<sup>15</sup> De handelingsbevoegdheid van de echtgenoten,

<sup>4</sup> COM (2011) 125, 2, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0125:FIN:en:PDF>.

<sup>5</sup> Het Verdrag van Den Haag inzake het recht dat van toepassing is op het huwelijksvermogensregime van 14 maart 1978 was immers maar door drie landen geratificeerd (Frankrijk, Nederland en Luxemburg).

<sup>6</sup> Overweging 43 HuwVo en 42 GPVo.

<sup>7</sup> I.t.t. Denemarken, Hongarije, Ierland, Polen, Slowakije en het Verenigd Koninkrijk.

<sup>8</sup> J.G. KNOT en J.L.D.J. MAASLAND, “Nieuwe Europese IPR-verordeningen inzake huwelijksvermogensrecht en vermogensrechtelijke gevolgen van geregistreerde partnerschappen. Belangrijkste wijzigingen voor de praktijk”, *Tijdschrift Erfrecht* 2016, 114.

<sup>9</sup> H. JACOBS, “Collisieregels inzake toepasselijke recht Huwelijksvermogen-Vo” in I. BOONE, J. PUT, F. SWENNEN en G. VERSCHULDEN (eds.), *Liber amicorum Patrick Senaev*, Mechelen, Kluwer, 2017, 615.

<sup>10</sup> Overwegingen 17 en 21 HuwVo, respectievelijk GPVo.

<sup>11</sup> Overweging 18 HuwVo; W. PINTENS, “Internationaal huwelijksvermogensrecht in de Europese Unie” in E.C. SCHLEMMER (ed.), *Liber amicorum: essays in honour of JC Sonnekus*, s.l., 2017, 195.

<sup>12</sup> Art. 1, lid 1 io. Overweging 14 HuwVo.

<sup>13</sup> “Vermogensrechtelijke gevolgen van een geregistreerd partnerschap”: artikel 3, lid 1, b GPVo.

<sup>14</sup> W. PINTENS, “Internationaal huwelijksvermogensrecht in de Europese Unie” in E.C. SCHLEMMER (ed.), *Liber amicorum: essays in honour of JC Sonnekus*, s.l., 2017, 193.

<sup>15</sup> H. JACOBS, “Collisieregels inzake toepasselijke recht Huwelijksvermogen-Vo” in I. BOONE, J. PUT, F. SWENNEN en G. VERSCHULDEN (eds.), *Liber amicorum Patrick Senaev*, Mechelen, Kluwer, 2017, 621; L. WEYTS, “Een eerste notariële ‘tour d’horizon’ van de Europese verordeningen op de huwelijksvermogensstelsels en geregistreerde partnerschappen”, *TNot.* 2017, 913; W. PINTENS, “Internationaal huwelijksvermogensrecht in de Europese Unie” in E.C. SCHLEMMER (ed.), *Liber amicorum: essays in honour of JC Sonnekus*, s.l., 2017, 193; Mogelijk rijst op dit punt echter een afbakeningsprobleem ten aanzien van de Rome I en Erfrechtverordening.



## Temporele toepassingsgebied

respectievelijk de partners, wordt niet door de collisioneregels beheerst.<sup>16</sup> Verder wijzen verordeningen 4/2009 en 650/2012 de relevante aanknopingsfactoren aan voor wat betreft onderhoudsverplichtingen en kwesties die verband houden met de erfopvolging. Ten slotte vallen rechten op een ouderdoms- of invaliditeitspensioen, die tijdens het huwelijk of het partnerschap werden opgebouwd, maar niet tot het pensioeninkomen hebben geleid, alsook de aard van zakelijke rechten die rusten op vermogensbestanddelen en de inschrijving van rechten op roerende en onroerende zaken in een register buiten de werkingssfeer van de verordeningen.<sup>17</sup>

*Ratione temporis.* De verordeningen zijn van toepassing op rechtsvorderingen ingesteld en authentieke akten verleden vanaf 29 januari 2019. Indien de vordering voor deze datum werd ingesteld, maar de beslissing erna wordt uitgesproken, zal ze worden erkend en ten uitvoer gelegd conform de bepalingen van de verordeningen, voor zover de bevoegdheidsregels werden gerespecteerd.<sup>18</sup>

Met betrekking tot de aanduiding van het toepasselijke recht krijgen de Europese collisioneregels slechts uitwerking ten aanzien van huwelijken en partnerschappen gesloten en/of rechtskeuzes gedaan vanaf 29 januari 2019.<sup>19</sup> Echtgenoten en samenwoners, die hun engagement voor deze datum zijn aangegaan, maar nadien geen rechtskeuze hebben geformaliseerd, vallen bijgevolg niet binnen de temporele reikwijdte van de verordeningen. De nationale verwijzingsregels blijven dan relevant.<sup>20</sup> Vermits het nationale IPR van de lidstaten een verschillende graad van autonomie vooropstelt, is het onzeker of een anterieure rechtskeuze gevolgen kent na de inwerkingtreding van de verordeningen.<sup>21</sup> Dit euvel kan echter worden verholpen door een rechtskeuze te veruitwendigen na de voormelde datum van inwerkingtreding.

## III. Bevoegdheid

### Bevoegde gerecht

“*Gerecht*”. Vooreerst wijzen de verordeningen het bevoegde gerecht aan. Dit begrip wordt ruim geïnterpreteerd.<sup>22</sup> Bijgevolg dienen notarissen, althans voor zover zij gerechtelijke functies vervullen, de bevoegdheidsregels te eerbiedigen.<sup>23</sup>

*Overlijden of scheiding.* Een gerecht van een lidstaat, dat is gevat overeenkomstig de bepalingen van de Erfrechtverordening, is tevens bevoegd om uitspraak te doen over de relatievevermogensrechtelijke vraagstukken, die in dat verband rijzen.<sup>24</sup> Voor zover een verzoek tot echtscheiding, scheiding van tafel en bed of nietigverklaring van het huwelijk krachtens de Brussel IIbis verordening werd aanhangig gemaakt, doet de gediëerde rechtbank eveneens uitspraak over de huwelijksvermogensrechtelijke zaken die met het verzoek verband houden.<sup>25</sup> Een en ander geldt voor zover een forumkeuze werd gedaan.<sup>26</sup> De gerechten die werden aangezocht met betrekking tot de ontbinding of de nietigverklaring van het geregistreerde partnerschap zijn daarentegen enkel bevoegd te beslissen over het vermogen van de (ex-) partners voor zover daartoe een forumkeuze werd geformuleerd.<sup>27</sup>

*Andere gevallen.* In de andere gevallen staat het de partijen in beginsel vrij een forumkeuze te maken. Dergelijke keuze dient te worden vastgelegd in een schriftelijk document, gedagtekend en ondertekend door beide partijen.<sup>28</sup> De partijen kunnen opteren voor:

- het forum waarvan het recht van toepassing zou zijn conform de artikelen 22 en 26 van de verordeningen;
- het forum van het land waar het huwelijk of het partnerschap werd gesloten.<sup>29</sup>

<sup>16</sup> Art. 1, lid 2, a HuwVo, respectievelijk GPVo.

<sup>17</sup> Art. 1, lid 2 HuwVo respectievelijk GPVo; W. PINTENS, “Internationaal huwelijksvermogensrecht in de Europese Unie” in E.C. SCHLEMMER (ed.), *Liber amicorum: essays in honour of JC Sonnekus*, s.l., 2017, 194: De uitsluiting moet eng worden geïnterpreteerd en omvat niet de classificatie van de pensioenrechten, reeds uitbetaalde bedragen of de compensatie voor bijdragen die met gemeenschapsgelden werden betaald.

<sup>18</sup> Art. 69, lid 1-2 HuwVo en GPVo.

<sup>19</sup> Art. 69, lid 3 HuwVo en GPVo.

<sup>20</sup> Op grond van het Belgische IPR dient men een temporeel onderscheid te maken. Voor de inwerkingtreding van het Wetboek IPR was men immers aangewezen op jurisprudentiële aanknopingspunten. Huwelijken gesloten sinds 1 oktober 2004 worden beheerst door de bepalingen van het WIPR. De Europese harmonisatie voegt daar nog een dimensie aan toe.

<sup>21</sup> J.G. KNOT en J.L.D.J. MAASLAND, “Nieuwe Europese IPR-verordeningen inzake huwelijksvermogensrecht en vermogensrechtelijke gevolgen van geregistreerde partnerschappen. Belangrijkste wijzigingen voor de praktijk”, *Tijdschrift Erfrecht* 2016, 119-120; P. WAUTELET, “Grensoverschrijdende huwelijkscontracten: goed nieuws uit Europa, met een aantal knipperlichten”, *TEP* 2016, 515-16.

<sup>22</sup> Overweging 29 HuwVo en GPVo.

<sup>23</sup> Art. 3, lid 2 HuwVo en GPVo.

<sup>24</sup> Art. 4 HuwVo en GPVo; Voor zover geen zaak aanhangig werd gemaakt i.v.m. de erfopvolging, moet de algemene bevoegdheidsgrond van artikel 6 HuwVo en GPVo worden toegepast.

<sup>25</sup> Art. 5 HuwVo.

<sup>26</sup> Art. 5, lid 2 HuwVo. Werd geen (geldige) keuze veruitwendigd dan valt men terug op de algemene bevoegdheidsgrond uit artikel 6.

<sup>27</sup> Art. 5 GPVo.

<sup>28</sup> Art. 7, lid 2 HuwVo en GPVo.

<sup>29</sup> Art. 7, lid 1 HuwVo en GPVo.



Bij gebrek aan overeenkomst is men aangewezen op het forum van:

- de gewone verblijfplaats van de echtgenoten, respectievelijk partners;
- de laatste gewone verblijfplaats, voor zover een daar nog steeds verblijft;
- de gewone verblijfplaats van de gedaagde;
- de gemeenschappelijke nationaliteit;
- voor de geregistreerde partners werd nog voorzien in een extra aanknopingspunt, namelijk het forum van het recht volgens hetwelk het partnerschap tot stand werd gebracht.

#### Peildatum

De relevante peildatum is het aanbrengen van de zaak.<sup>30</sup> De verordeningen voorzien ten slotte nog in subsidiaire, alternatieve en residuaire bevoegdheidsgronden.<sup>31</sup>

## IV. Toepasselijk recht

#### Nationale kaderwet

*(Beperkte) rechtskeuze.* De partijen kunnen met betrekking tot hun vermogensrechtelijke verhouding een nationale Kaderwet aanduiden. Waar ingevolge de Erfrechtverordening het enkel vrijstaat te opteren voor het recht van de Staat waarvan de erfflater op het tijdstip van de keuze, dan wel bij overlijden de nationaliteit bezit, blijkt het onder de nieuwe verordeningen daarnaast ook mogelijk te opteren voor het recht van de gewone verblijfplaats van een of beide van de partners ten tijde van de keuze.<sup>32</sup> Voor een Belgisch-Duits koppel zonder gemeenschappelijke verblijfplaats, waarvan een echtgenoot gewoonlijk verblijft in Nederland en de ander in Luxemburg staan dus vier mogelijkheden open. Een keuze voor het recht van de Staat waar de echtgenoten na de voltrekking van het huwelijk de eerste gewone verblijfplaats vestigden, behoort niet meer tot de opties.<sup>33</sup> Samenwonende partners kunnen bovendien opteren voor het recht van de Staat waar het partnerschap tot stand is gebracht.<sup>34</sup> De rechtskeuze geschiedt uitdrukkelijk – een impliciete keuze is onvoldoende – en middels een schriftelijke, gedag – en door beide partijen ondertekende overeenkomst.<sup>35</sup> In beginsel zou men dus kunnen volstaan met een onderhandse akte, ware het niet dat artikel 23, lid 2 bovendien de naleving vereist van de vormvoorwaarden, gesteld volgens het recht van de lidstaat waar de echtgenoten ten tijde van de redactie hun gewone verblijfplaats hebben. In België dient de keuze te worden gemaakt in een notariële akte ingevolge de artikelen 1392 en 1478 van het Belgisch Burgerlijk Wetboek.<sup>36</sup> De materiële geldigheid van de rechtskeuze, met name de vraag of een partij geïnformeerd de keuze heeft gemaakt, wordt in beginsel beoordeeld op grond van het gekozen recht.<sup>37</sup>

#### Geen rechtskeuze

*Toepasselijk recht bij gebrek aan rechtskeuze.* In afwezigheid van een rechtskeuze dient een onderscheid te worden gemaakt. Het vermogensstelsel van echtgenoten wordt beheerst door het recht van de Staat:

- waar de echtgenoten na de huwelijkssluiting hun eerste gewone verblijfplaats vestigen, of bij gebreke daarvan;
- waarvan beide echtgenoten op het tijdstip van de huwelijkssluiting de nationaliteit bezitten, tenzij ze meer dan een gemeenschappelijke nationaliteit bezitten, of bij gebreke daarvan;
- waarmee de echtgenoten de nauwste band hebben.<sup>38</sup>

Beide echtgenoten kunnen uitzonderlijk verzoeken om de toepassing van het recht van een andere Staat dan het recht dat ingevolge de hierboven uiteengezette verwijzingsregels van toepassing zou zijn. Ze dienen dan wel de laatste gemeenschappelijke verblijfplaats in die Staat te hebben gehad gedurende een beduidend langere tijd en hun vermogen te hebben gepland volgens dat recht.<sup>39</sup>

<sup>30</sup> Art. 6 HuwVo en GPVo.

<sup>31</sup> Art. 9-11 HuwVo en GPVo.

<sup>32</sup> Art. 22, lid 1 HuwVo en GPVo.

<sup>33</sup> Art. 22 HuwVo i.t.t. art. 49, § 2, 1<sup>o</sup> Belgisch Wetboek IPR.

<sup>34</sup> Art. 22, lid 1, c GPVo.

<sup>35</sup> Art. 23 HuwVo en GPVo.

<sup>36</sup> H. JACOBS, "Collisieregels inzake toepasselijke recht Huwelijksvermogen-Vo" in I. BOONE, J. PUT, F. SWENNEN en G. VERSCHULDEN (eds.), *Liber amicorum Patrick Senaave*, Mechelen, Kluwer, 2017, 625.

<sup>37</sup> Art. 24 HuwVo en GPVo; om te bewijzen dat een partner zijn toestemming niet heeft verleend, kan men zich uitzonderlijk beroepen op het recht van het land waar hij op tijdstip van de aanhangigmaking zijn gewone verblijfplaats heeft.

<sup>38</sup> Art. 26, lid 1 HuwVo.

<sup>39</sup> Art. 26, lid 3 HuwVo.



Voor het vermogensstelsel van geregistreerde partners is de *lex loci celebrationis* bepalend.<sup>40</sup> Eenzelfde uitzonderlijk verzoek om toepassing van het recht van de lidstaat waar men beduidend langer verbleef, blijkt eveneens mogelijk.<sup>41</sup>

*Draagwijdte.* Onder het toepasselijke recht ressorteren onder meer de classificatie van de vermogens, de bevoegdheid, de ontbinding van het stelsel, de gevolgen ten aanzien van derden, etc.<sup>42</sup> Het aangewezen recht is van toepassing, ongeacht of dit het recht van een deelnemende lidstaat is.<sup>43</sup> Indien dus een gehuwd koppel de eerste gewone verblijfplaats vestigt in Argentinië, dan zal het aangezochte gerecht in beginsel het Argentijnse recht moeten toepassen. Het aangewezen recht beheerst alle vermogensbestanddelen, die onder het stelsel vallen.<sup>44</sup> *Dépeçage* is uitgesloten. Het Argentijnse huwelijksvermogensrecht vindt dus ook toepassing op vermogensbestanddelen zoals onroerende goederen in België. Het aangewezen recht is van toepassing met uitsluiting van de verwijzingsregels van die Staat.<sup>45</sup>

## V. Circulatie van beslissingen en authentieke akten

*Beslissing.* Een beslissing wordt erkend in de deelnemende lidstaten zonder dat daartoe een procedure is vereist. Ze wordt slechts geweigerd indien een grond uit artikel 37 voorligt. De bevoegdheid, noch de inhoud van de beslissing mogen worden getoetst.<sup>46</sup> Een beslissing is uitvoerbaar in een andere lidstaat mits *exequatur*. De procedure is neergelegd in de artikelen 44 t.e.m. 57.

*Authentieke akte.* Een authentieke akte wordt aanvaard voor zover ze niet kennelijk strijdig is met de openbare orde van de Ontvangststaat.<sup>47</sup> De erkenning ervan wordt vergemakkelijkt middels een vastgesteld formulier.<sup>48</sup> De geldigheid van de authentieke akte kan evenwel worden betwist. Het forum verschilt naargelang de inhoud, dan wel de echtheid ter discussie staat.<sup>49</sup> De uitvoerbaarheid vereist een *exequatur*.<sup>50</sup>

## VI. Besluit

De verordeningen vormen een nuttige harmonisatie van het conflictenrecht dat van toepassing is op grensoverschrijdende vermogensstelsels. Vooral de mogelijkheid een bindende rechtskeuze te doen, die gerespecteerd wordt binnen de EU of althans in de deelnemende jurisdicties, vergroot de rechtszekerheid, die internationale paren in het verleden al eens parten speelde. De temporele dimensie van de instrumenten vormt een belangrijke *caveat*. Men dient immers het engagement aan te gaan, of minstens een rechtskeuze te doen of te bevestigen na de datum van inwerkingtreding van de Europese maatregelen.

---

<sup>40</sup> Art. 26, lid 1 GPVo.

<sup>41</sup> Art. 26, lid 2 GPVo.

<sup>42</sup> Art. 27 HuwVo en GPVo.

<sup>43</sup> Art. 20 HuwVo en GPVo.

<sup>44</sup> Art. 21 HuwVo en GPVo.

<sup>45</sup> Art. 32 HuwVo en GPVo.

<sup>46</sup> Art. 39-40 HuwVo en GPVo.

<sup>47</sup> Art. 58, lid 1 HuwVo en GPVo.

<sup>48</sup> Art. 58, lid 1 HuwVo.

<sup>49</sup> Art. 58, lid 2-3 HuwVo en GPVo.

<sup>50</sup> Art. 59 HuwVo en GPVo.